

ת"פ 38883/08/16 - מדינת ישראל נגד אמונה רבי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 38883-08-16 מדינת ישראל נ' רבי
בפני כבוד השופט עמית מיכלס

בעניין: מדינת ישראל
נגד
אמונה רבי
המאשימה
הנאשמת

הכרעת דין

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של העלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק ושימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר - עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט - 1969 (להלן: הפקודה).

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.6.16, מעט לפני השעה 23:00, החנה רונן רבי (להלן: רונן) את רכבו במקום האסור לחנייה בדרך הגישה לטרמינל 3 בנתב"ג, ויצא יחד עם הנאשמת להסדיר עניינו בטרמינל.

לאחר זמן מה הגיעו למקום, במסגרת מילוי תפקידם, עובד רשות שדות התעופה אדיר דוד (להלן: דוד) והשוטרת עדי עוליאל (להלן: השוטרת עדי או עדי). משהבחינו ברכב חונה בנסיבות המתוארות, מילאה עדי דוח אותו הצמידה לשמשת הרכב.

מששבה הנאשמת אל הרכב והבחינה בדוח, קראה לעבר אדיר והשוטרת עדי: "אני מקווה שלא רשמתם דוח". משהשיב אדיר לנאשמת שכך עשו, אמרה להם הנאשמת: "חבורה של אפסים, דבילים". אדיר והשוטרת עדי פנו לרכבם בעוד הנאשמת המשיכה לקלל אותם ולקרוא להם בשמות גנאי. בתגובה, ניגשה אליה עדי ודרשה ממנה להזדהות בפניה. הנאשמת סירבה לעשות כן והתיישבה על כיסא הנהג ברכב.

השוטרת עדי שבה ודרשה מהנאשמת להזדהות, ומשזו סירבה, הודיעה לה עדי שהיא מעוכבת, דרשה ממנה לצאת מהרכב ולהתלוות אליה.

משסירבה הנאשמת לעשות כן, הודיעה לה עדי שהיא עצורה ודרשה ממנה לצאת מהרכב. גם בשלב זה סירבה

הנאשמת לצאת מהרכב, ואחזה בחוזקה באמצעות ידה בהגה הרכב.

במטרה לסייע לשוטרת עדי לעצור את הנאשמת, הגיעו למקום שוטרים נוספים - צבי קלטמן, מאור כהן ורעות כהן, אולם הנאשמת לא נענתה אף לקריאותיהם לחדול ממעשיה ולצאת מהרכב, המשיכה לאחוז בהגה ולא אפשרה את הוצאתה מחוץ לרכב גם כאשר השוטרים הפעילו נגדה כוח סביר.

מקץ מספר דקות, לאחר שהשוטרים הוציאו את הנאשמת מהרכב והחלו לאזוק אותה בידיה, השתוללה הנאשמת וניסתה למנוע מהם לעשות כן.

התשובה לאישום וראיות הצדדים במבט על

3. בתשובה לאישום אישרה הנאשמת שהיא נכחה במקום ושסירבה להזדהות, אולם לטענתה קדם לאירוע דין ודברים בינה לבין אדיר, במהלכו קילל אותה אדיר. עוד טענה הנאשמת שבשלב מסוים ("ממש שניות") הגיע למקום ידידה רונן, שביקש למסור לשוטרים את פרטיה, אולם השוטרים סירבו לכך "משכו אותה בכוח, וכתוצאה מכך היא הוכתה קשות באירוע הזה". לטענתה, ככל שרונן היה מוסר את פרטיה לשוטרים, הייתה מתייתרת העילה לעצור אותה.

4. מטעם התביעה העידו אדיר וארבעת השוטרים שנכחו במקום. נוסף על כך, הוגשו מטעם התביעה דוחות הפעולה של השוטרים, דוח המעצר, הודעת הנאשמת (ת/3), דיסק (ת/7) ובו סרטון שצולם על ידי אדיר, המתעד בצורה קולית וחזותית את מרבית האירוע. ייאמר כבר עתה שמאחר שהסרטון אינו כולל את תחילת האירוע, אין הוא יכול לסייע למי מהצדדים או לשפוך אור על החלק באירוע בו התנהלו חילופי הדברים בין הנאשמת לבין אדיר, במהלכן הושמעו, לטענתה, הקללות כלפיה.

עוד יצוין שבמהלך ישיבת ההוכחות לא הציגו התביעה או ההגנה את הסרטון למי מהעדים או לנאשמת.

5. מטעם ההגנה העידו הנאשמת ורונן. כן הוגשו צילום של הנאשמת לאחר האירוע (נ/1) והודעתו של רונן במטרה (נ/2).

לטענת הנאשמת היה ברשותה סרטון אותו צילמה, המתעד את האירוע (להלן יכונה : הסרטון השני), אולם הסרטון נמחק ולא עלה בידיה לשחזרו. השריד היחיד מאותו סרטון הוא הערה שרשמה החוקרת שגבתה את הודעת הנאשמת (ת/3 ש' 86-89) ולפיה: **"בסרטון נראות השוטרות מודיעות לחשודה כי היא מעוכבת אך הנ"ל מסרבת לצאת, השוטרות מבקשות ממנה שוב ושוב לצאת מהרכב אך החשודה מסרבת. במהלך הסרטון מציינת החשודה כי תרים על השוטרים ידיים, בסרטון נשמעות השוטרות ששואלות אותה שוב ושוב האם היא מוכנה לצאת מהרכב כי במידה ולא היא תיעצר"**.

הסרטון, כאמור, לא הוצג. עם זאת, בהסתמך על התיאור של החוקרת, דומה שממילא אין מדובר בסרטון שתיעד את תחילת האירוע, שכן אין מחלוקת שהשוטרת הנוספת הגיעה למקום רק בהמשכו.

6. עדי התביעה המרכזיים הם, אם כן, אדיר והשוטרת עדי, שנכחו באירוע מתחילתו ועד סופו.

באופן כללי אוכל לומר שהן אדיר והן השוטרת עדי הותירו עלי רושם אמין, גרסתם התיישבה האחת עם השנייה, להוציא תיאור תחילת האירוע, אליו אתייחס בהמשך.

אדיר הסביר שאחד מתפקידיו הוא לאתר רכבים דוגמת רכבם של רונן והנאשמת, החונה במקום האסור לחנייה, ותיאר את הפעולות שננקטו על ידו ועל ידי השוטרת עדי מיד לאחר שהבחינו ברכב שחנה, כאמור, במקום אסור. אדיר תיאר שהשוטרת מילאה את הדוח והצמידה אותו לחלון הרכב, שעה שהוא הזמין גרר של רשות שדות התעופה. בשלב זה תיאר כיצד הגיעה הנאשמת, כשהיא מלווה בכלב אותו זיהה ככלב מסוכן, כאשר הכלב "לא קשור וללא מחסום בפה" (עמ' 7), העלתה מספר טענות וקללה אותם "בין היתר" במלים "אפסים, זבלים".

בשלב זה מתפצלות גרסאות אדיר והשוטרת עדי. לפי גרסתו של אדיר, בשלב זה נכנסו הוא והשוטרת לרכב, בעוד הנאשמת המשיכה לקלל אותם. את הקללות שמע אדיר גם לאחר שדלתות הרכב נסגרו. בין היתר, שמע את הנאשמת אומרת להם "שיהיו לכם הרבה תאונות". לאור הימשכות הקללות, יצאה השוטרת עדי מהרכב, ניגשה לנאשמת וביקשה ממנה להזדהות. בשלב זה העיד אדיר שהוא עדין היה ברכב ושמע את הדברים מתוך הרכב. לאחר שהשוטרת ביקשה מהנאשמת מספר פעמים להזדהות, יצא אדיר מהרכב ונעמד בצד הנהג, במקום בו עמדה השוטרת, לצד הנאשמת שישבה בתוך הרכב. אדיר הסביר שבחר לעמוד במקום בו עמד מאחר שחשש לביטחון השוטרת ועל מנת לוודא שכלבה של הנאשמת לא יתקוף אותם, בשים לב לעובדה שמדובר ב"כלבים לא צפויים, במיוחד בלי מחסום". במענה לשאלה שנשאל בהקשר זה, אישר אדיר שהנאשמת לא אמרה לכלב לתקוף, אולם הוא עדיין חשש שכך יקרה נוכח פניית השוטרת עדי לנאשמת, באופן שעלול להתפרש על ידי הכלב כהתנהגות שתגרום לו "להיכנס לפעולה" (עמ' 12 ש' 19-25).

עוד תיאר אדיר שבשלב מסוים ניסתה הנאשמת להתניע את הרכב, והשוטרת תפסה אותה לבל תעשה זאת. משניסתה הנאשמת לסגור את דלת הרכב, מנע זאת ממנה: "היא ניסתה גם, בעלת הרכב, לסגור את הדלת, אז פעם אחת פשוט החזקתי את הדלת שוב כדי שלא יפגע בשוטרת" (עמ' 8).

עוד סיפר שבשעה שהשוטרת עדי נוכחה לדעת שהיא זקוקה לסיוע, היא הזעיקה למקום שוטרים נוספים. משהגיעו השוטרים, ביקש ממנו אחד מהם להוציא את המצלמה שברשותו ואדיר החל לצלם את האירוע המתועד בדיסק.

7. לעומת זאת, כתבה השוטרת עדי בדוח שהנאשמת "ניגשה אלי שהייתי ליד הרכב (לא ברור ליד איזה רכב - ע.מ.) ואמרה אני מקווה מאוד שלא רשמתם לי דוח" וכן "דבילים וחבורה של אפסים".

כלומר, הדוח של השוטרת עדי חסר את התיאור של אדיר לפיו הוא והשוטרת חזרו לרכבם, שם המשיכה הנאשמת לקלל אותם. מגרסתו של אדיר נראה שההחלטה לצאת מהרכב ולבקש את פרטיה של הנאשמת נבעה מכך שהנאשמת המשיכה לקלל אותם, ואילו מגרסת השוטרת עדי בדוח הפעולה לא עולה שהיא ואדיר בכלל נכנסו לרכבם.

במהלך עדותה לא היה לעדי הסבר לפער זה, אולם ניכר מעדותה שהיא לא זכרה את פרטי האירוע: "אני מעדיפה להיצמד לדוח שלי. זה היה לפני כל כך הרבה זמן" (עמ' 14 ש' 15), ובהמשך "אתה יודע בכמה אירועים אני מטפלת" (ש' 17) ו"אני זוכרת אולי במעורפל את האירוע עצמו" (עמ' 15 ש' 12).

8. לאחר שבחנתי את הפער בין שתי הגרסאות, לא מצאתי שמדובר בפער היווה לטובת העניין. הן אדיר והן השוטרת עדי סיפרו כיצד הנאשמת קללה אותם, תוך שהשתמשו בנוסח זהה של הקללות.

השאלה האם דרישת השוטרת מהנאשמת להזדהות הייתה פועל יוצא של הימשכות הקללות, או שמא מדובר היה "ברצף אחד" של קללות אינה מעלה ואינה מורידה, שכן בין כך ובין כך בסמכותה של השוטרת עדי היה לבקש מהנאשמת להזדהות בפניה. הפער בתיאור תחילת האירוע אינו מצביע על חוסר מהימנות של אדיר או של השוטרת עדי, ויכול להצביע דווקא על כך שהם לא תיאמו ביניהם גרסאות טרם כתיבת הדוחות או לפני מתן עדותם. נוסף על כך מדובר אך בתחילתו של האירוע, כאשר המשכו צולם ותועד.

9. במהלך הדיון הושמעו טענות אשר להתנהלותם של השוטרים במקום וביקורת על הכוח שהופעל נגד הנאשמת. לאחר שבחנתי את חומר הראיות, מצאתי שאין לקבל טענות אלו, לאור העובדה שהן אינן מתיישבות עם יתר הראיות שהוגשו.

בדוח שכתב, ציין אדיר שהשוטרת עדי "ניסתה להימנע מעימות". הדוח של אדיר אמנם לא הוגש, אולם ב"כ הנאשמת ציטט מתוכו משפט זה.

חיזוק לגרסתו של אדיר ניתן לראות בעובדה שעדי בחרה שלא להתעמת פיזית עם הנאשמת לבדה, אלא הזעיקה למקום שוטרים נוספים שסייעו לה. לאחר הגעת השוטרים, ניתן לראות בסרטון (ת/7), בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שמשך דקות ארוכות ניסו השוטרים להוציא את הנאשמת מהרכב, תוך הפעלת כוח מינימלי מצדם לצורך השלמת ביצוע המעצר.

כפי שצינתי מוקדם יותר, ת/7 הינו המשכו של הסרטון שצולם על ידי הנאשמת ומכאן מתבקשת מאליה המסקנה שגם בשלב מוקדם ביקשו השוטרים מהנאשמת מספר פעמים לצאת מהרכב, גם לאחר שהנאשמת איימה עליהם שתרם עליהם ידיים (ת/3).

תמיכה נוספת להלך רוחם של השוטרים ולכוונתם לסיים את האירוע בהידברות, ניתן למצוא בעדותו של ע"ת 3, השוטר צבי קלטמן, אשר הגיע למקום בשלב שלאחר מעצרה של הנאשמת. השוטר קלטמן ראה את הנאשמת יושבת ברכב כשהיא אוחזת בהגה ומסרבת לצאת מהרכב, תוך שהשוטרים מפעילים נגדה כוח במטרה להוציאה ממנו ולעוצרה. השוטר קלטמן תיאר כיצד אפשרו השוטרים לעו"ד רבי לסייע ולדבר עם הנאשמת, ללא הועיל, עד שבשלב מסוים "גם אני אמרתי לה לפנים משורת הדין גברת מה נסגר, את עצורה, תשתפי פעולה והיא עדין סירבה להקשיב להוראות השוטרת לצערי" (עמ' 17 ש' 11-16).

דברים ברוח זו עולים גם מדוח הפעולה (ת/5) שכתבה השוטרת רעות כהן, שהגיעה למקום בשלב מאוחר יותר, ממנו עולה שבשעה שהשוטרים ניסו לשכנע את הנאשמת לצאת מהרכב, התעלמה הנאשמת מהשוטרים, התעסקה עם מכשיר הטלפון הנייד שלה, וצעקה עליהם שהיא לא יוצאת מהרכב, שזה לא מעניין אותה ומבחינתה שהשוטרים יעצרו

אותה. עוד תיארה עדי, שלב אחר שלב, את ניסיונות השוטרים לנתק את ידיה של הנאשמת מההגה ואת התנגדותה של הנאשמת. מת/5 עולה שהנאשמת למעשה לא הותירה לשוטרים כל ברירה, אלא לנקוט בצעדים בהם נקטו. מת/5 עולה, אם כן, שתגובות השוטרים בשטח והפעולות שנקטו היו מידתיות, הדרגתיות והולמות את המצב שנוצר, בשים לב למעשי הנאשמת בכל רגע נתון.

השוטר קלטמן תיאר התנהגות אלימה מצד הנאשמת וציין שבשלב מסויים, לאחר שהשוטרים הצליחו לכבול אותה, היא אף ניסתה לבעוט בשוטרת עדי.

10. מהאמור עולה שעדויות השוטרים ואדיר, אותם מצאתי מהימנות, התיישבו האחת עם השנייה, השלימו אחת את השנייה, ועלו בקנה אחד עם הנצפה בסרטון.

גרסת הנאשמת

11. מנגד, מצאתי את גרסת הנאשמת בעייתית ולא אמינה. כך למשל מצאתי שהנאשמת הציגה חלק מהסיפור בצורה "מצמצמת", באותם חלקים שלא היו נוחים לה, ומנגד, העצימה והפריזה באותם חלקים התומכים בקו ההגנה שלה.

אחת הדוגמאות לכך היא דברי הנאשמת בתשובה לאישום, לפיהם היא "הוכתה קשות" במהלך האירוע. ואולם, גרסתה זו אינה נתמכת בסרטון (ת/7), בו נראים השוטרים מתאמצים להוציאה מהרכב, תוך משיכתה, ומנסים להפריד את אצבעותיה מההגה. אין חולק שהשוטרים נאלצו להפעיל כוח במהלך האירוע, ואף תיארו זאת בדוחות שכתבו. עם זאת, לא ניתן לומר שהנאשמת הוכתה, לא כל שכן הוכתה "בצורה קשה", כפי שתיארה.

נוסף על כך, ניתן להתרשם שהנאשמת לא התנהגה כמי שקבלה מכה חזקה או שסבלה מכאבים, שכן היא לא נראית בת/7 צועקת, בוכה, או אוחזת באיבר מאיברי גופה (לרבות פיה).

לבסוף, גם מתמונות הנאשמת שצולמו לאחר האירוע (נ/1), לא עולה שנגרמו לה חבלות.

במהלך חקירתה במשטרה (ת/3) טענה הנאשמת שאדיר נתן לה "בוקס בפה" (ש' 7, ש' 13, ש' 46). עוד טענה ש"הבוקס" מתועד בסרטון שנמחק.

מנגד, ציינה החוקרת שהיא מבחינה ב"אדמומיות קלה על שפה תחתונה מצד ימין" (ש' 15), תיאור שאינו מתיישב עם הטענה לפיה קבלה הנאשמת אגרופ חזק. נוסף על כך, לא ציינה החוקרת את אותו "בוקס" שעה שתיארה את הנצפה בסרטון השני, בניגוד לטענת הנאשמת שהאגרופ תועד.

ואולם, הראייה החשובה ביותר בנושא ה"בוקס", היא גרסת הנאשמת עצמה, שהודתה במהלך עדותה שהמכה שקבלה בשפה מאדיר, לא בהכרח הייתה מכוונת לפגוע בה: "...הבחור הזה משך אותי ביד, לא אומרת שהוא עשה את זה

בכוונה, אבל תוך כדי קיבלתי מכה בשפה תוך כדי משיכה" (עמ' 23 ש' 17-18). ובהמשך - "...אדיר משך אותי תוך כדי שהוא נותן לי מכה בשפה. ביד אחת משך וביד השנייה הוא הביא לי מכה בשפה. יד אחת משכה אותי ויד אחת נתנה לי מכה אולי הוא לא התכוון אבל זה מה שקרה" (עמ' 27 ש' 18-19).

מהאמור עולה, שחרף הסתירה בין דברי הנאשמת לבין דבריו של אדיר, שהכחיש שבכלל נגע בנאשמת, ניתן לקבוע שגם אם הנאשמת קיבלה מכה מאדיר, בין אם באופן ישיר ובין אם בעקבות פעולה כלשהי שעשה אדיר במהלכה היא קיבלה את המכה בשפתה, הרי שלא ניתן לראות באותה מכה, ככל שניתנה, כתקיפה של הנאשמת במטרה לפגוע בה, בטח ובטח לא כמכה שהצדיקה את התנהגותה כלפי אדיר והשוטרים בהמשך, לרבות סירובה להזדהות והסירוב למעצר.

בעייתיות נוספת בגרסת הנאשמת מצאתי בכך שהציגה לחוקרת במהלך חקירתה סימני חבלה שאינם טריים, בטענה שהם נגרמו לה כתוצאה מהאירוע (ש' 15-16, ש' 77-79).

12. מנגד, ניסתה הנאשמת לצמצם חלקים אחרים בהתנהגותה, ו"לדלג" על אותם חלקים שלא היה לה נוח לדבר עליהם, באופן שיצר חלל לא מוסבר ברצף הסיפור (עמ' 23-24): לאחר שתיארה כיצד בשעה שחזרה לרכב ואמרה לאדיר שהיא מקווה שלא נתנו לה דוח, אמרה - "פתאום קיבלתי קללות מאדיר, אפסית שיהיה לך יום מחורבן, חלאה", זאת מבלי לספק הסבר הגיוני על מה יצא קצפו של אדיר, שהביאו לקלל בצורה כה קשה אדם בשטח הטרמינל. למותר לציין שטענת הנאשמת לפיה אדיר הטיח בה קללות, סתם כך לפתע פתאום, אינה הגיונית ואינה מתיישבת עם השכל הישר.

בהמשך תיארה הנאשמת שהשוטרת עדי הגיעה אליה ודרשה ממנה להזדהות, זאת מבלי שתיארה מה בהתנהגותה גרם לעדי לדרוש זאת ממנה, בהנחה שמבחינתה של השוטרת, ברגע שניתן דוח החניה, הסתיים האירוע, ואין עוד צורך בזיהוי.

הנאשמת המשיכה ותיארה שרון הגיע למקום והציע לשוטרים לזהותה, ואז "תוך כמה דקות קפצו עלי כמה שוטרים", שוב מבלי לפרט מה קרה באותן דקות ומדוע היה צורך בהגעתם של שוטרים נוספים לאירוע שהיה אמור להיות פשוט לטיפול.

13. נוסף על אלו, התרשמתי שעדותה של הנאשמת התאפיינה במגמתיות, בחוסר עקביות, בניסיון להעצים חלקים מסוימים של האירוע, תוך תיאור מצב דברים שככל הנראה לא היה ולא נברא, בניסיון לספק הסבר להתנגדותה להיענות להוראות השוטרים.

אחת הדוגמאות לכך היא חוסר ההחלטיות של הנאשמת מי קלל אותה, לטענתה, עם תחילת האירוע. במשטרה (ת/3) טענה שאדיר ו"הבחורה השנייה לא זוכרת מי" קללו אותה (ש' 5 - 6); בהמשך (ש' 30) מתארת את אדיר בלבד כמי שקלל אותה; ולאחר מכן חוזרת הנאשמת לתיאור המקורי לפיו אדיר ועדי קללו אותה (ש' 33); בהמשך, הפכו הקללות מצד עדי לטענה שעדי לא פחות מאשר איימה עליה (ש' 68). בחקירתה הראשית, שוב טענה הנאשמת שרק אדיר הוא זה שקלל אותה (עמ' 23 ש' 13 ובהמשך בש' 24) מבלי שהזכירה את הקללות שלטענתה ספגה מעדי. בחקירתה הנגדית הודתה הנאשמת בפה מלא שעדי כלל לא קללה אותה (עמ' 25 ש' 4), והיא אף חזרה על כך בהמשך עדותה (ש' 15). למותר לציין שגרסת הנאשמת עומדת בסתירה חזיתית לתיאור שמסרה בת/3 ומצביעה על כך שדבריה

במשטרה בעניין זה אף לא היו אמת.

עד ההגנה רונן רבי

14. רונן הינו עו"ד במקצועו. לאחר ששמעתי את עדותו התרשמתי שעל אף רצונו להיטיב עם הנאשמת, הקפיד רונן לשמור במהלך עדותו על אובייקטיביות. התרשמתי החיובית מהעד במהלך עדותו מתיישבת אף עם ניסיונו להרגיע את המצב וליישב את ההדורים במהלך האירוע עצמו, כפי שניתן לראות בסרטון (ת/7).

אין חולק על כך שרונן הגיע למקום בשלב מאוחר, לאחר שהשוטרים הנוספים שהוזעקו כבר נכחו בזירה, ומכאן שאין בעדותו כדי לסייע בקביעת כל ממצא הקשור לחילופי הדברים בין הנאשמת, אדיר ועדי בתחילת האירוע (עמ' 30 ש' 8).

במהלך עדותו היה חשוב לרונן להדגיש שהאירוע יכול היה להימנע אם השוטרים היו מוכנים לקבל מידי את פרטיה של הנאשמת לצורך זיהויה.

עם זאת, צפייה בסרטון ממחישה בצורה ברורה שכאשר רונן הבין שהשוטרים נחושים לזהות את הנאשמת, ובהמשך לעצור אותה, הוא פנה אל הנאשמת והפציר בה שתשמע להוראות השוטרים, תוך שהסביר לה שמדובר בשוטרים במדים.

עוד ניתן לראות בסרטון שהשוטרים מאור כהן ועדי, שקלטו את כוונתו הכנה של רונן לסייע, וסברו שבאמצעותו יוכלו להרגיע את הנאשמת ולגרום לה להזדהות או להתלוות לשוטרים, אכן אפשרו לו לדבר עמה (ת/6). עם זאת, כפי שעולה מהסרטון, בסופו של יום, גם ניסיונו של רונן לא צלח והנאשמת עמדה בסירובה להיעתר לדרישת השוטרים לצאת מהרכב.

רונן תיאר את אדיר כאדם ש"עשה את כל הבלאגן" ואף דיבר אל רונן בצורה לא יפה. לאור התרשמתי החיובית מגרסתו של רונן, הרי שאין מקום לפקפק בדבריו אלו. מנגד, במצב הדברים שנוצר בשלב המתקדם של האירוע בו הגיע רונן לזירה, ניתן להבין אף את הלך רוחו של אדיר שסבר שרונן "נכנס קרוב יותר מדי לזה" ובעצם מפריע לשוטרים (עמ' 11 ש' 1-4).

15. הן בדברים שמסר במשטרה והן במהלך עדות לפני, הקפיד רונן לחלק "ציונים" לשוטרים שהיו מעורבים באירוע, וכן לאדיר. כך למשל, כינה את השוטרת עדי כ"נחמדה" (נ/2 ש' 8), את השוטרים כ"מאוד אדיבים", להבדיל מאדיר, (נ/2 ש' 16); ואת עדי ו"השוטרת השנייה" (רעות כהן) כ"עדינות" (נ/2 ש' 26). במהלך עדותו תיאר רונן את "השוטר המבוגר" (צבי קלטמן) כ"נחמד מאוד, מאוד עדין. מענטש" (עמ' 29 ש' 22).

למותר לציין שתיאורים אלו אינם עולים בקנה אחד עם תיאוריה הקשים של הנאשמת כלפי השוטרים שהיכו אותה קשות.

16. אחת מטענות ההגנה הייתה שניתן היה להנמיך את גובה הלהבות באירוע, להסתפק בזיהויה של הנאשמת על

ידי רונן, ובכך להימנע מהמשך המעצר.

עדי הסבירה שבכל מקרה לא הייתה מסתפקת בזיהוי על ידי רונן שכן מדובר באדם בעל תעודת זהות שונה משל הנאשמת, ומשכך עדין ישנו צורך לזהות בתחנה את מי שמסרב להזדהות.

השוטר קלטמן, שהינו שוטר ותיק המשרת במשטרה מזה כ- 22 שנים (עמ' 16), הסביר שככל שאדם פונה אליו ואומר לו שהוא יכול לזהות את האדם הבלתי מזוהה, הוא לא רואה עם זה בעיה, והסביר ש"יש את החוק, מצד שני יש את השכל הישר שכל אדם לפי הותק והניסיון שלו" (עמ' 18 ש' 19-20). עם זאת הסביר קלטמן בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שבכל מקרה חובתו של אדם ששוטר מבקש ממנו להזדהות לעשות כן, וככל שאותו אדם לא נענה לדרישה זו, "האופציה השנייה זה מעצר" (עמ' 18 ש' 19).

הנה כי כן, השוטר הוותיק יכול והיה מסתפק בזיהוי בעל פה על ידי אדם שמכיר את החשוד, בעוד שעדי, שהינה שוטרת צעירה יותר, ביקשה להיצמד לנהלים ולזהות את הנאשמת על פי הכללים.

ואולם, חשוב לזכור שעדי היא זו שהייתה המפקדת בשטח בזמן האירוע, ולאחר שבחנתי את השתלשלות הדברים, לא מצאתי כל פסול בהתנהלותה. עדי נכחה באירוע מתחילתו ועד סופו, ראתה את הנאשמת ושמעה את הקללות שיצאו מפיה. כפי שניתן לראות בסרטון, למרות התנהגות הנאשמת במהלך האירוע, אפשרה עדי לרונן לדבר עם הנאשמת בניסיון להרגיע אותה ולשכנעה לצאת מהרכב בדרך שלא תחייב הפעלת כוח מצד השוטרים. משלא עלה הדבר והנאשמת עמדה במריה, לא ניתן לטעון שהחלטתה של עדי להמשיך ולנסות להוציא את הנאשמת מהרכב לצורך זיהויה בתחנה, תוך שימוש בכוח סביר, הינה החלטה בלתי סבירה בנסיבות העניין.

דומה שמבין כלל השוטרים, היטיבה לתאר את המצב שנוצר השוטרת רעות כהן, שאישרה שישנם אמנם מצבים בהם ניתן להסתפק בזיהוי אדם בלתי מזוהה באמצעות אדם אחר, וניתן אף "ללכת אחורה", כלומר "לבטל" את ההחלטה לעכב או לעצור מישהו לצורך זיהוי, אולם **"אפשר הכל כל עוד יש שיתוף פעולה, שיתוף פעולה מצד החשודה ומצד הבן זוג שלה. כי גם לו היא לא הקשיבה. הוא גם ביקש ממנה תצאי החוצה תהיי איתם תעזרי להם"** (עמ' 20 ש' 7-8).

סיכום והכרעה

17. הנאשמת הודתה שסירבה להזדהות בפני השוטרים ושסירבה למעצר, אולם הסבירה שהדבר היה בתגובה ליחס לו "זכתה", לטענתה, מצד השוטרת עדי ומצד אדיר.

כפי שקבעתי לעיל, לא התרשמתי שהשוטרת ואדיר פעלו באופן לא חוקי או לא תקין, בוודאי לא באופן שהצדיק, מבחינה חוקית, את התנהגות הנאשמת שקללה את אדיר ועדי, סירבה להזדהות ובהמשך אף התנגדה לעיכובה ולמעצרה. מכל מקום, על סמך העדויות שהוצגו לפני, לא ניתן לקבוע כממצא עובדתי שאדיר קלל את הנאשמת בשלב הראשון.

גם לאחר שהגיעו שוטרים נוספים למקום, שוטרים שלא היו מעורבים בתחילת האירוע ומכאן שלנאשמת לא הייתה כל טענה כלפיהם, עמדה הנאשמת בסירובה להזדהות והתנגדה לעיכוב ולמעצר. הנאשמת תירצה זאת כתגובה להתנהגות

השוטרים כלפיה ובכך שתקפו אותה, אולם, כפי שציינתי אין לטענה זאת כל שחר. ההיפך הוא הנכון, מקריאת דוחות הפעולה, מדברי השוטרים בעדותם לפני ומצפייה בסרטון, הרושם הנוצר הוא שהשוטרים עשו כל שלאל ידם על מנת לגרום לנאשמת להזדהות, ובהמשך לשחרר את אחיזתה מההגה ולצאת מהרכב, כל זאת ללא הפעלת כוח. משלא עלה הדבר בידם, נאלצו השוטרים להפעיל כוח סביר על מנת להוציא את הנאשמת מהרכב ולקחתה לתחנת המשטרה לצורך זיהויה ומעצרה.

סבירותו של הכוח המופעל כלפי אדם נלמדת, על פי רוב, מעצמת התנגדותו. במקרה שלפני, לו היו ארבעת השוטרים ואדיר משתמשים בכוח רב יותר מזה שהופעל באירוע כלפי הנאשמת, דומה שהיו מצליחים להשתלט עליה ולהוציאה מהרכב בתוך פרק זמן קצר ביותר. דווקא העובדה שהאירוע נמשך מספר דקות, מלמדת על המתונות שהפגינו השוטרים ועל רצונם להשתמש בכוח מידתי, בהתאם לנסיבות.

לאור כלל הממצאים עליהם עמדתי לעיל, ניתן לומר שהנאשמת היא זו שבמעשיה גרמה להתדרדרות המצב, עד כדי מעצרה.

18. אחת מטענות ההגנה הייתה שלנאשמת לא היה כל אינטרס לקלל את השוטרת עדי ואת אדיר, בשים לב לעובדה שלא היא הנפגעת כתוצאה ממתן הדוח והעובדה שהרכב שייך לרון. אינני מקבל טענה זו. הנאשמת הינה ידיתו של רון, ומשכך ניתן להבין שחרה לה שרון קיבל דוח. נוסף על כך, דומה שבמקרה זה סופו של המעשה (התנגדות למעצר וסירוב הנאשמת להישמע להוראות השוטרים), יכול להעיד על תחילתו (קללות וגידופים כלפי אדיר ועדי).

19. טענה נוספת של הנאשמת הייתה שהיא עוכבה בתחנת המשטרה זמן ממושך ביותר, ללא כל הצדקה. לטענתה זו אף נמצא חיזוק בעדותו של רון. גם אם כך היו פני הדברים, וגם אם ניתן היה לצמצם את פרק הזמן בו שהתה הנאשמת בתחנת המשטרה (ואינני מביע בעניין זה כל עמדה שכן נסיבות הימשכות הליך החקירה לא התבררו עד תם במהלך הדיון), הרי שאין בעובדה זו כדי לשנות מהמסקנה אליה הגעתי בנוגע להתנהלות בתחילתו של האירוע.

20. אמירותיה של הנאשמת כלפי השוטרת עדי וכלפי אדיר "אפסים, זבלים" הם דברים מעליבים ופוגעים, בפרט כאשר הדברים נאמרו בשעה שהשניים מילאו את תפקידם, לטובת כלל ציבור המשתמשים בדרך.

משך דקות ארוכות הפעילה הנאשמת כוח רב במטרה להכשיל את הליך המעצר. משלא מצאתי פגם בהתנהלות השוטרים באירוע, הרי שהנאשמת עברה עבירה של שימוש בכוח או באיומים על מנת למנוע מעצר.

נוסף על כך, התנהגותה של הנאשמת במהלך האירוע כולו, סירובה להזדהות, כניסתה לרכב, אחיזתה בהגה וסירובה לצאת מהרכב, גם לאחר שנודע לה שהיא עצורה, כמו גם הצורך להזעיק כוחות שיטור נוספים למקום - מבססים כל אחד כשלעצמו, וודאי בהצטברותם, עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

21. אשר על כן מצאתי להרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, במעמד הצדדים